

"DE ROOIE RAKKER"

In deze Rooie Rakker:

- Verkiezingen Tweede Kamer 2021
- Interview met oud-wethouder Nettie Westra – Thobokholt
- Antje Giezen, propagandiste van het eerste uur
- De oudst bewaarde notulen van SDAP-afdeling Wolvega
- Werk Werk Werk
- Column van Leen Hoffman
- Sociaal Duurzaam Weststellingwerf en gemeenteraad
- Ombudswerk PvdA
- Voornemens 2021

Ledenblad van de Partij van de Arbeid Weststellingwerf
41^e jaargang – december 2020 – nummer 102

Contactadressen PvdA Weststellingwerf

E-mail – bestuur.weststellingwerf@pvda.nl

Website – www.weststellingwerf.pvda.nl

Facebook – <https://www.facebook.com/pvdaweststellingwerf>

Afdelingsbestuur

Minke Postma, Voorzitter en Campagne Coördinator
Dr. Dreeslaan 24-u, 8471LG Wolvega 06 2018 7335

Jan Dirkzwager, Secretaris
Hoofdweg 305, 8475CC Nijeholtpade 06 1987 3695

Marilen Schipper, Penningmeester
Meulepolle 3, 8392TR Boijl 0561 421 021

Ombudsteam Weststellingwerf 06 3630 3733

Raadsfractie SDW

Sociaal Duurzaam Weststellingwerf

- René de Klein (fractievoorzitter) renede.klein@gmail.com
- Sippe Bron bronsippe@hotmail.com
- Dirk Dubling Dirkdubling_3@hotmail.com
- Trijntje Stoker trijntje.stoker@me.com
- Colinda de Vries colindadevries@hotmail.com
- Janny Krol - de Jong jantzen62@gmail.com

Gewestelijk bestuur PvdA

Eric Boersma, Heerenveen 06 5757 9907
E-mail: ericboersma@outlook.com

Statenfractie PvdA

Jan Walrecht, Oudehaske 06 1451 6026
E-mail: j.walrecht@fryslan.frl

Wetterskip fractie PvdA

Annelies Stolp, Oosterwolde 06 3827 5804
E-mail: astolp@wetterskipfryslan.nl

Voorwoord

Hierbij “DE ROOIE RAKKER”, 41-ste jaargang, nummer 102. Ledenblad voor en visite-kaartje van PvdA afdeling Weststellingwerf.

Met de viering van 125 jaar sociaaldemocratie, februari dit jaar in het Vlechtwerk Noordwolde, hoopten we een reeks openbare bijeenkomsten te beginnen. Helaas werd alles anders dit jaar. Geen thema-vergadering over micro-plastics met de burgemeester, geen viering van 75 jaar bevrijding, geen themavergadering over werkgelegenheid met Gijs van Dijk. In plaats daarvan, op 11 november jongstleden, onze eerste digitale ledenvergadering met een behoorlijke opkomst.

Aan het begin van de uitbraak van het virus veel solidariteit en de hoop dat het nu ook met de klimaatcrisis goed zou komen. Inmiddels is er twijfel. Bakken geld naar bedrijven, ongeacht hun maatschappelijk nut. We moeten nog maar zien waar we uitkomen.

Komend jaar verkiezingen, dat weten we in ieder geval wel. We gaan er hard aan trekken om weer wat groter te worden. Hieronder alvast de eerste stemoproep. En verderop in dit blad motiverende stukken.

Veel leesplezier gewenst!

Minke Postma

Mijn stem voor de PvdA

Op 17 maart stem ik PvdA. Het mag allemaal wel wat linkser, nietwaar? Na tien jaar Rutte is Defensie uitgekleeft, de Belastingdienst zakt verder weg, de rechtspraak gaat achteruit. Ons onderwijs heeft te weinig mensen en je wil toch kwaliteit voor je kinderen? En dan hebben we het nog niet eens over het KLIMAAT en toenemende armoede en onzekerheid.

Ik zie graag Lodewijk Asscher aan het werk. Beschaafd en een harde werker. Met hart op de juiste plaats. Onder zijn leiding gaat het beter met ons.

Met vriendelijke groet,

Ernst Duvert, Langelille

Ernst was voorheen actief lid van D’66. Zelf zegt hij over deze verandering: “Veel D66-ers begrepen mijn overstap overigens heel goed. Regeren met de VVD (en vroeger met het CDA!) doet pijn”.

Verkiezingen Tweede Kamer 2021

door Jan Dirkzwager

Vanaf 1946 tot eind jaren 90 heeft de PvdA veel vertrouwen opgebouwd. Daarna ging het langzaam omlaag, met het welbekende dieptepunt in 2017. Vertrouwen komt te voet en gaat te paard. Wat moeten we de mensen vertellen?

1948	1952	1956	1959	1963	1967	1971	1972	1977	1981	1982	1986	1989	1994	1998	2002	2003	2006	2010	2012	2017
27	30	50	48	43	37	39	43	53	44	47	52	49	37	45	23	42	33	30	38	9
27%	30%	33%	32%	29%	25%	26%	29%	35%	29%	31%	35%	33%	25%	30%	15%	28%	22%	20%	25%	6%
100		150																		

Wat is er misgegaan

Gijs van Dijk geeft wat mij betreft een goede analyse in het onderstaande interview in het NRC als hij het heeft over de Participatiewet, zes jaar geleden bedacht door het kabinet-Rutte II van VVD en PvdA om meer bijstandsgerechtigden en gehandicapten aan ‘gewoon’ werk te helpen. Het Sociaal Cultureel Planbureau stelde een jaar geleden al vast dat er nauwelijks meer bijstandsgerechtigden aan het werk kwamen dan eerst, en dat gehandicapten vaker thuis zitten.

De PvdA, die van 2013 tot 2017 een eigen minister (Lodewijk Asscher) en staatssecretaris (Jetta Klijnsma) had om de Participatiewet in te voeren, wil nu niets meer van de Wet weten. „Die wet is mislukt”, zegt Tweede Kamerlid Gijs van Dijk in het onderstaande vraaggesprek met het NRC.

INTERVIEW NRC MET GIJS VAN DIJK

„Als je in een uitkering zit of een handicap hebt, wil je geholpen worden – en dat doet de Participatiewet niet. Het mensbeeld erachter deugt niet: dat het je eigen verantwoordelijkheid is, als je geen werk hebt. En als je er niets aan doet, zet de overheid je onder druk. Dan moet je voor je bijstand een tegenprestatie leveren en aan allerlei verplichtingen voldoen. Maar experimenten tonen aan dat je mensen veel sneller aan het werk krijgt als je uitgaat van vertrouwen, en begeleiding biedt in plaats van repressie. Het wantrouwen is de grote fout in onze sociale zekerheid. Dat moet anders. Het gaat bij deze wet om de meest kwetsbare mensen. Die wet was een compromis tussen de VVD en de PvdA, twee ideologieën die lijnrecht tegenover elkaar staan. Maar de PvdA is toen te veel meegelopen met de VVD. We hebben twee jaar geleden al gezegd dat we de sociale werkplaatsen niet hadden moeten sluiten voor nieuwe mensen. Nu zeg ik: we hadden ook nooit achter die ideologie van eigen verantwoordelijkheid aan moeten lopen.

Gijs Jan van Dijk

Het hoort tot de kernwaarden van de sociaaldemocratie dat je mensen vertrouwt, dat je ervan uitgaat dat ze het goede willen doen. En dat je het niet in je eentje hoeft uit te zoeken als je het moeilijk hebt, maar dat het collectief helpt. Uit harde cijfers blijkt ook dat het een mythe is, die eigen verantwoordelijkheid. Mensen zitten thuis. Juist als je kwetsbaar bent, is er een overheid nodig. Niet om jou met een stok te slaan, maar om te vragen: wat heb je nodig?"

In het verkiezingsprogramma gooit de PvdA de sociale zekerheid helemaal om. De partij wil dat er 100.000 overheidsbanen komen: voor het minimumloon kunnen mensen die nu geen baan vinden aan de slag als speeltuinmedewerker of beveiliging.

„Daar stellen we 3 miljard euro voor beschikbaar.” De PvdA wil een hogere bijstandsuitkering. Het minimumloon zou in stappen moeten stijgen van ruim 10 naar 14 euro per uur. Sociale werkplaatsen moeten ‘ontwikkelbedrijven’ worden die gehandicapten werk bieden of begeleiden naar gewone werkgevers.

De PvdA heeft spijt van de ene na de andere maatregel uit Rutte II: het leenstelsel voor studenten, de verhuurdersheffing, de hogere AOW-leeftijd, bezuinigingen. Is er iets wél goed gegaan in dat kabinet?

„Voor mij is de afdronk van Rutte II: het land is uit de crisis geholpen. De keerzijde daarvan is een grote sociale kwestie: een miljoen mensen leeft in armoede of staat langs de kant – en die wordt ook door dit kabinet niet opgelost. We hebben dingen niet goed gedaan, daar moeten we geen spelletje over spelen.”

Wat moet je als overheid doen wanneer iemand echt niet wil werken?

„Mensen krijgen recht op begeleiding. Als mensen echt niet willen, is er vaak iets aan de hand en hebben zij hulp nodig. Maar als laatste middel kun je er als gemeente voor kiezen om te korten op de uitkering.”

Wordt het ingewikkeld regeren in een volgend kabinet met de VVD?

„Om de Participatiewet te veranderen, het sociaal minimum te verhogen en de armoede te verkleinen, is een flinke linkse meerderheid nodig. De VVD dendert maar door in de mythe die wij nu hopelijk doorprikken.”

Hoe moeten kiezers erop vertrouwen dat jullie bij de formatie niet weer van standpunt veranderen?

„Er is een lange periode geweest dat de PvdA de ogen meer gericht had op besturen dan op haar idealen. Met besturen is niks mis. Maar als we niet kunnen voldoen aan onze idealen, doen wij niet meer mee. Dit is echt de kern van de sociaal-democratie: bestaanszekerheid voor kwetsbare mensen. Ik geloof dat we met de klap bij de verkiezingen in 2017 zijn teruggebracht naar die heilige missie. Ik geloof zo in die missie, en die zit nu zo in de partij... die laten we niet meer los. En daar zal ik over waken.”

Nettie Westra – Thobokholt
wethouder

Weststellingwerf: 9 PvdA, 5 CDA, 3
VVD, 1 CPN, 1 D'66-PPR. Wethouders:
3 PvdA en 1 D'66-PPR in programcolle-
ge, burgemeester PvdA.

door Marilen Schipper en Minke Postma

We spreken Nettie Westra – Thobokholt. Zij was van mei 1975 tot september 1978 wethouder in een programcollege dat steunde op de linkse meerderheid van PvdA D66/PPR in de gemeenteraad.

Het lijkt een beetje op “verborgen verleden”, want in de door het gemeentelijk archief opgegeven lijst van naoorlogse wethouders kwam haar naam niet voor. Inmiddels is dat rechtgezet.

Na haar wethouderschap bleef Nettie nog tot 1994 een gewaardeerd lid van de gemeenteraad.

PvdA stelt mevrouw Westra kandidaat Geen VVD-wethouder in Weststellingwerf

L.C.
17 mei 1975

WOLVEGA-Weststellingwerf krijgt geen VVD-er als opvolger van de heer Jelle Woudstra (PvdA), die donderdagmorgen officieel zijn ontslag als wethouder heeft ingediend. De fractie van de Partij van de Arbeid achtte tijdens een donderdagavond gehouden beraad samenwerking met de VVD binnen het college niet mogelijk. Het beleidsprogramma van de liberalen, dat volgens PvdA-fractievoorzitter Jan Bruinink minutieus werd bestudeerd, bleek „enkele typische VVD-standpunten” te bevatten, „die nog al wat met onze opvattingen verschilden.” Het belangrijkste argument dat tot de afwijzing heeft geleid was echter dat de VVD de voorwaarde had gesteld met een eigen beleidsprogramma deel te nemen aan het college van burgemeester en wethouders, waarvan de andere wethouders op een programma van PvdA en de combinatie D'66-PPR koersen.

De PvdA-fractie vond dat „een onmogelijke zaak.” Dit uiteraard in tegenstelling tot de VVD-fractie. „Het leek

ons een gezond democratisch uitgangspunt, hoewel het wel zou betekenen, dat een van de leden van het college nu en dan met een minderheidsstandpunt zou komen, „aldus fractieleider Meine Nijenhuis. De VVD zag dat nieuwe college dan ook niet zozeer als een programcollege dan wel als een afspiegingscollege.

Nu de PvdA-fractie geen heil blijkt te zien in samenwerking met de VVD, heeft zij besloten zelf weer met een kandidaat voor het wethouderschap te komen. Dat is mevrouw Netty Westra-Tobokholt, een van de drie kandidaten die de fractie voor het wethouderschap achter de hand had. Als zij in de raadsvergadering van 26 mei wordt gekozen (en de kans daarop is groot, want de PvdA en de met haar samenwerkende fractie van D'66-PPR hebben juist de meerderheid in de raad) heeft Weststellingwerf twee vrouwelijke wethouders. De gemeente houdt dan tevens een inks programcollege. Mevrouw Westra maakt sinds de laatste verkiezingen deel uit van de gemeenteraad.

Wat doen voor een ander

“Ik vond het leuk in de Raad. Je kon wat doen voor een ander. Als wethouder had ik zorg en onderwijs in m'n portefeuille. In mijn periode werd Groot Soolstede (nu Berkenstede) gebouwd. Als voorzitter van de bouwcommissie had ik daar hard voor gewerkt maar de eerste steenlegging werd gedaan door de burgemeester. Zijn naam moest ook op de steen. Toen dacht ik wel: daar had ik moeten staan. Dat had ik rechtvaardig gevonden.”

Nettie Thobokholt (7-12-1933) groeide op in de Oranjobuurt Groningen aan de Graaf Adolfstraat. Haar vader werkte bij Centraal Beheer, een instantie die uitkeringen voor werkloosheid en de kinderbijslag verzorgde. Als kind mocht ze hem op zondagmorgen helpen. Hij legde dan alvast de stapeltjes formulieren klaar op de tafels zodat het personeel er op maandagmorgen gelijk mee kon beginnen, want, zo zei hij: “Die gezinnen hebben het geld hard nodig dus ze moeten het zo snel mogelijk krijgen”.

Haar vader zat al gauw in het verzet en moest daarna onderduiken. Het gezin had het zwaar. Toen de oorlog was afgelopen werd de 11-jarige Nettie vanuit Groningen naar Denemarken gestuurd om op te knappen. De kinderen werden vervoerd in grote witte visauto's en onderweg sliepen ze daar ook in. Ze kwamen onder andere door het totaal kapot geschoten Bremen, wat een diepe indruk maakte. De bestemming was Stokkemark, op het eiland Lolland, waar ze ruim drie maanden verbleef in een aardig gezin. Wat ze niet leuk vond was dat zij thuis moest blijven toen de moeder van het gezin een dag kleren ging kopen met haar drie dochters. Maar Nettie kreeg wel iets lekkers toegestopt van de vader en ze kreeg kleren mee toen ze weer naar huis ging. Vorig jaar is ze met haar zoon terug geweest om afscheid te nemen.

Mantelzorg

Nettie trouwde met Frits Westra, stoffeerder van beroep. Ze woonden eerst in de Transvaalstraat in Leeuwarden, maar toen kon haar man een baan krijgen bij stoffeerderij Firma De Jong in Wolvega met een woning er bij aan de Margrietstraat. Haar eerste zoon was geboren in Leeuwarden, maar toen de tweede op komst was werd haar man ziek: pleuritus. Hij moest kuren, maar zij wilde dat hij in de buurt bleef zodat ie z'n kind kon zien opgroeien. Er werd een ruimte bij het huis gemaakt waar hij kon rusten in de frisse lucht en zo heeft ze hem twee jaar verpleegd. Na die periode kon Frits aan de slag als hoofdwerkmeester in de sociale werkplaats in Heerenveen. Daar heeft hij veel jonge mensen het vak geleerd.

Ondertussen zat ook Nettie niet stil. Ze naaide veel gordijnen voor mensen. En elk weekend zocht ze haar ouders en schoonouders op in Leeuwarden, om hen te zien, de was op te halen en schone was terug te brengen. Mantelzorg. Maar dat was niet het enige.

Jarenlang was Nettie voorzitter van de vrouwenbond FNV en zodoende ook actief in Vrouwen voor Vrede. “Je had in de jaren '80 grote meetings. We gingen nogal es naar Den Haag. Maar op een gegeven moment hield het landelijk bestuur van FNV-vrouwen ermee op. Toen is later ook de afdeling opgeheven en opgegaan in Vrouwen van Nu.”

Complot CDA – VVD

Nog even terug naar het wethouderschap. “Een punt dat speelde in de jaren ‘70 was de opheffing van kleine scholen in het oosten van de gemeente. Men wilde het openbare basisonderwijs bundelen in één grote school in Noordwolde en de scholen in Zandhuizen en Boyl opheffen. Dat wilde ik niet. Het was voor de kinderen te ver om zelfstandig te reizen en ik zag al die moeders al heen en weer fietsen. Dus dat ging mooi niet door!

Ik had er in die eerste wethoudersperiode best wel zin in gekregen en ik wilde toen wel door. Hero Werkman en ik waren kandidaat-wethouder voor een volgend links college. Ik kon goed met hem en ook met zijn partner Geke Faber die in die tijd provinciaal actief was. We vergaderden vaak bij hen thuis. Wij waren na de verkiezingen in 1978 weer de grootste met 9 zetels maar bij de collegevorming bleek dat VVD en CDA achter onze rug om hadden geregeld dat er niet weer een links programcollege moest komen. Toen viel ook voor mij het doek. Ik heb daarna nog wel een aantal jaren in de Raad gezeten.”

Neem me zoals ik ben

Ze is ook nog geridderd, vertelt ze gnuivend. Niet dat ze daar zo aan hecht, maar het is wel een leuke herinnering. Dan gaat er een kastdeurtje open en komen wat spulletjes te voorschijn. Eerst een officieel fietsplaatje, nog van voor de oorlog. Dan een speldje dat licht reflecteert, dat droeg ze in de oorlog. Tot slot is er een koker en daaruit komt het papier waarop staat dat zij op 28 februari 1994 geridderd is in de kwaliteit vijfde klasse. Ze moet er om lachen. Smalend zegt ze: “Vijfde klasse, waarom niet iedereen gelijk? Ja ik was een hele dwarse!”

Ze toont ons een krantenartikel met de kop ‘Acht raadsleden uitgezwaaid’. “Kijk es hoe ik daar op de foto sta: oudste kleren aan, niet naar de kapper. Het hoefde niet voor mij. Je gaat in de Raad voor het werk, voor de mensen. Maar het was wel een hele verrassing.” En waardige afsluiting van meer 20 jaar raadslidmaatschap, zo lijkt ons.

We praten nog wat na over alledaagse dingen, ouder worden en het leven in deze tijd. Af en toe pakt Nettie haar dikke agenda’s erbij om wat na te kijken en te checken of ze iets goed onthouden heeft. Daaraan kun je zien dat ze gepokt en gemazeld is in het administreren van afspraken en het bijhouden van dingen die ze belangrijk vindt. Vaardigheden die je echt nodig hebt als bestuurder. Hoe ze dat geleerd heeft? “Ach dat ging vanzelf”.

Sinds de invoering van het algemeen vrouwenkiesrecht in Nederland, 28 september 1919, is het aantal vrouwelijke wethouders in onze gemeente nog op tien vingers te tellen. Hun namen:

1. Cristina van Minnen – Bos,	PvdA :	september 1966 – september 1970
2. Irma van der Wal – Pabst,	PvdA :	september 1974 – december 1976
3. Netty Westra – Tobokholt,	PvdA :	mei 1975 – september 1978
4. Ria Rosenbaum,	PvdA :	april 1986 – september 1987
5. Boukje Galama,	VVD :	april 1994 – oktober 1996
6. Hanneke Zonderland,	CDA :	mei 2018 –
7. Mariska Rijkers – Oosterkamp, WB :		mei 2018 –

125 Jaar Sociaaldemocratie in de Stellingwerven

In februari van dit jaar stonden we stil bij 125 jaar sociaaldemocratie. We gingen op zoek naar mensen die in het begin van die beweging hier een belangrijke rol hebben gespeeld en kwamen uit bij schrijfster en propagandiste Antje Giezen. Hielkje Nieuwenhuis – voormalig raadslid voor de sociaaldemocratische partij in Weststellingwerf – las op deze bijeenkomst voor uit het werk van 'Anna', zoals Antje zich als schrijfster noemde. Hier een korte biografie van deze bijzondere vrouw.

Antje Giezen

Auteur: Johan Frieswijk. Bron: <https://socialhistory.org/bwsa/biografie/giezen>

Antje Giezen, spreekster en schrijfster voor vrouwen in de Friese arbeidersbeweging, is geboren te Leeuwarden op 23 januari 1858 en overleden te Hilversum op 3 december 1898. Dochter van Gerhardus Giezen, kleermaker en koopman, en van Anna Francina Heijer. Op 16 november 1878 trad Anna in het huwelijk met Philippus Weijer, boekdrukker(sknecht), met wie zij vier dochters en vijf zoons kreeg. Van 1888 tot 1997 woonde ze in Wolvega waar ze een actieve rol speelde in de sociaaldemocratische beweging.

Giezen was de oudste uit een kinderrijk gezin in Leeuwarden. Haar broers Willem, Jan en Chris speelden een rol in de Friese socialistische beweging. Haar zuster Jitske en schoonzuster Maria waren bestuurslid van vrouwenverenigingen. Hoe alle telgen uit het gezin zo rood kwamen, weten we niet, want vader Giezen speelde geen rol in de arbeidersbeweging. Het gezin was Nederlands – Hervormd en Anna ging op zondag regelmatig met vader naar de kerk. Zij genoot weinig opleiding en ging al vroeg als dienstbode aan de slag.

In november 1878 trouwde zij met boekdrukkersknecht Philip Weijer, waarna ze al spoedig moeder werd. In augustus 1882 verhuisde het gezin naar Heerenveen, waar nog eens drie kinderen werden geboren. Mei 1888 associeerde Weijer zich met de drukker Posthuma in het nabijgelegen Wolvega. De uitgeverij mengde zich spoedig in de politieke discussie van die dagen. In november van dat jaar rolde De Klok, weekblad van de Volkspartij in de districten Schoterland en Weststellingwerf onder redactie van G. L. van der Zwaag, er van de sneldrukpers. Vrijwel vanaf het begin was Anna vaste medewerkster van dit blad.

Wolvega was in die dagen een plaats met een aantal socialistische verenigingen. Twee daarvan kwamen op haar initiatief tot stand. In april 1890 ontstond de sociaaldemocratische vrouwenvereniging Rechten naast Plichten, waarvan zij de eerste voorzitter was, met vijftig leden. Eind 1891 nam zij het initiatief tot een sociaaldemocratische Zondagsschool. Doel was de kinderen te leren wat 'waar, goed en rechtvaardig' was, zonder indoctrinatie. In mei 1890 ging van Anna een oproep uit aan de Friese vrouwen zich ook te organiseren. Zij meende dat deze mee schuldig waren aan het mislukken van de stakingen in de venen, omdat zij te koel reageerden en daardoor hun mannen alleen lieten staan. Namens de jongelings- en vrouwenverenigingen kwam zij in 1891 in het bestuur van het Friesch Comité van de Volkspartij. In die hoedanigheid maakte zij in juni

1892 deel uit van de delegatie die koningin-regentes Emma een adres aanbood over de toestand van de arbeiders in Friesland. Zij sprak daarbij over de woonomstandigheden.

In maart 1891 werd de vennootschap Posthuma en Weijer ontbonden. De laatste associeerde zich met een partijgenoot die als geldschietster optrad in de Volksdrukkerij. Talrijke politieke geschriften en pamfletten rolden daar van de pers, naast het iedere week verschijnende weekblad De Klok en het maandblad De Jonge Socialist. Broer Chris Giezen, die bij hen inwoonde en typograaf was op de Volksdrukkerij, was daarvan redacteur en trad als administrateur op. De drukkerij had aanvankelijk veel werk, ook van niet-socialistische klanten. Anna moest vaak bijspringen. Met de zorg voor een gezin, dat in 1891 was uitgebreid met een vijfde kind, betekende dat aanpakken. Door haar artikelen had ze inmiddels een dermate grote populariteit gekregen, dat zij als socialistisch spreekster ging optreden, aanvankelijk in de nabije omgeving, maar in 1893 ook daarbuiten. Zij sprak over het christendom, privaat bezit en veel over kinderopvoeding. In haar artikelen en verhalen vinden we dit accent met grote regelmaat terug, naast bijdragen over de bewustwording van vrouwen, arbeidersstrijd, de dagelijkse politiek en zaken uit het dagelijks leven.

De verschillende feuilletons die zij schreef, genoten grote populariteit, met name Bleeke Jet, evenals de tweespraak van Kee en Jans over politieke zaken, welke jarenlang in De Klok verscheen. Ook in andere arbeidersbladen en feministische bladen als Evolutie en De Vrouw verschenen bijdragen van haar hand. Na 1894 trad zij nog maar zelden als spreekster op. Zij had moeite met de splijting in de socialistische beweging, maar de belangrijkste reden was dat haar gezondheid veel te wensen overliet. In januari 1894, enkele maanden voor de geboorte van een tweeling, was zij genoodzaakt mee te delen lange tijd niet te kunnen optreden. Zij voegde er de wens aan toe bij vergaderingen het roken te laten, 'daar men anders zeer zeker sprekers en spreeksters vermoordt'.

In 1895 kwam de Volksdrukkerij in problemen. De kerkelijke klanten keerden zich van Weijer af en in 1896 volgde een faillissement. Partijgenoten kochten een deel van de inventaris en stelden zo Van der Zwaag in staat in Gorredijk zelf De Klok te gaan drukken. Weijer trachtte als handelsreiziger in zijn bestaan te voorzien. Eind 1896 verhuisde het gezin naar Hilversum, waar relaties hem een baan hadden bezorgd als conciërge, drukker en binder bij de Openbare Leeszaal. Anna werd er nog eens moeder. Twee jaar later overleed zij, net veertig jaar oud. Een slopende ziekte had haar er na een worsteling van enkele jaren onder gekregen. Zij liet een gezin met acht kinderen tussen één en elf jaar na.

Trui Stellingwerf – Jentink herdacht de voor de Friese vrouwen zo belangrijke voorgangster als iemand met een helder hoofd maar bovenal een warm kloppend hart. ***“Mochten alle vrouwen haar gelijken, in trouwe plichtsbetrachting, in koene vasthoudendheid aan 't eens gekozen roode vaandel van 't Socialisme, met de blauwe en witte wimpels: Geheelonthouding en Wereldvrede, die zij er nooit aan missen wou.”***

Publicaties:

Voor de jeugd 1 en 2 (Wolvega 1893); feuilletons Bleeke Jet(1890-1891), Tinus (1892) en Trui (1893) in: De Klok; diverse artikelen in genoemde bladen, Recht voor Allen en De Wachter.

Uit de oude doos

door Jan Dirkzwager

Met de overdracht van het secretarisschap ontving ik van Henk Woudstra een doos met archiefmateriaal. Verreweg het mooiste daarin is het notulenboek van de afdeling Wolvega uit de periode 1923-1934. De notulen werden in die tijd met de hand geschreven en zijn nog goed leesbaar. Het leek mij leuk een ieder deelgenoot te maken van de eerste vergadering uit het boek van dinsdag 5 juni 1923. Daarnaast heb ik van sommige verwijzingen aanvullende stukjes ^(NB1, 2 en 3) geschreven om het tijdsbeeld verder in te kleuren.

Veruisk. Verg. op Dinsdag 5 Juni
in 't Nutsgebouw.

Aanwesig 16 leden.

De voorz. opent de verg. doch wenst het voordat we beginnen twee belangrijke gebeurtenissen in de beweging sinds onze laatste vergadering voor te vallen met een enkel woord te gedenken.

De eerste is het overlijden van de oude veteraan Jandsha ons allen wel bekend.

De voorz. zegt dat met hem een van de oude garde is-keengestaan die in 1894 te Zwolle de DV A Popriekten. Zijn gehele leven heeft hij gestreden met een ijver en een opofferingsgerindheid waaraan wij allen een voorbeeld kunnen nemen.

Uoe' diep de Zeurwarder arbeidersbeweging hem vereerde, blijkt wel uit de plechtige en indrukwekkende wijze waarop ~~de~~ hem de laatste eer hebben bewezen. Bij rust in vrede.

De tweede gebeurtenis is gelukkig van een aangename en laten we hopen vershekkende aard. Het betreft de hereniging van de Internationale, die door de menschenkerende en alles verwoestende

Huishoudelijke vergadering op dinsdag 5 juni in het Nutsgebouw.

Aanwezig: 16 leden

De voorzitter opent de vergadering, doch wenst voordat we beginnen twee belangrijke gebeurtenissen in de beweging sinds onze laatste vergadering voorgevallen met een enkel woord te gedenken.

De eerste is het overlijden van de oude veteraan Zandstra^{NB1}, ons allen wel bekend. De voorzitter zegt dat met hem één van de oude garde is heengegaan die in 1894 te Zwolle de SDAP oprichtten. Zijn gehele leven heeft hij gestreden met een ijver en een opofferingsgezindheid waaraan wij allen een voorbeeld kunnen nemen. Hoe diep de Leeuwarder arbeidersbeweging hem vereerde, blijkt wel uit de plechtige en indrukwekkende wijze waarop ze hem de laatste eer hebben bewezen. Hij ruste in vrede.

De tweede gebeurtenis is gelukkig van een aangenamer en laten we hopen verstrekkender aard. Het betreft de hereniging van de Internationale die door de mensonterende en alles verwoestende oorlog was uit elkaar geslagen en verdeeld in Amsterdamse Internationale en Weener Arbeids-gemeenschap^{NB2}. In Hamburg is nu in een congres dat een week heeft geduurd de hereniging tot stand gekomen. Laten we hopen dat de internationale banden die daar weer zijn aangeknoopt van duurzame aard blijken te zijn, zodat de internationale Sociaal Democratie eens in staat zal zijn Europa voor oorlog te behoeden.

Daarna worden de notulen gelezen en onveranderd goedgekeurd. Dan ingekomen stukken. Eerst een schrijven van de Commissie Leniging nood Roergebied om te trachten kinderen van partij of geestverwanten uit de bezette gebieden te plaatsen. De voorzitter vraagt wie hiervoor een plan heeft of het woord verlangt. Van Wendel is voor het vormen van een commissie die dan in verbinding met de vakbeweging de zaak krachtig ter hand moet nemen. Het bestuur is het hiermee wel eens. Algemeen is men van gevoelen dat hier een mooi stuk werk is te verrichten. Na enige discussie wordt een commissie benoemd en wel Van Wendel, één van het afdelingsbestuur en dan zal het bestuur de vrouwenclub vragen hier ook in plaats te nemen. Verder een schrijven van Partijbestuur over een extra heffing van 90 cent per lid voor de vorming van een fonds om de gesalarieerde bestuurders en propagandisten bij eventuele invaliditeit of ongelukken of pensionering te steunen. Door de voorzitter wordt dit schrijven toegelicht. Hij zegt dat wij ons allen nog wel herinneren de tragische wijze waarop Dijkgraaf om het leven is gekomen. Zijn weduwe bleef toen onverzorgd achter. Zij is toen wel gesteund, maar toch voelde men dat het toen niet in de haak was. Vooral omdat deze mensen meestal wel uit een burgerbetrekking zijn gestapt b.v. onderwijzers, waar ze een behoorlijk geregelde rechtspositie hadden. Het gaat er hier dan ook meer om uitvoering te geven aan het besluit op het laatst gehouden Congres met algemene stemmen aangenomen. De voorzitter vertrouwt als de regels worden aangeboden ieder aan zijn verplichtingen zal voldoen. Zijn man en vrouw lid dan behoeft desverlangd de man alleen te betalen. Een schrijven van de TPC? Om onze afdeling op de Provinciale meeting op 't Veen te vertegenwoordigen. Tot afgevaardigde benoemd de heer J. Kortstra.

Een schrijven van de Partij en NVV bestuur tot vorming van reisclub voor de betoging in september te Amsterdam. Oosterhof zegt dat er op het werk een man of vijf waren die ook meegingen. Als er een reisclub gevormd wordt wil mejuffrouw Posthumus – Lukkes de gelden wel beheren. Besloten

wordt leden van de partij en vakbeweging per circulaire hiermee in kennis te stellen om ook vanuit Wolvega met een zo groot mogelijk aantal aan de betoging deel te nemen.

Nu zijn we aan de benoeming van een 2^e secretaris, wegens bedanken van Schaafsma, die door de voorzitter dank gezegd wordt voor hetgeen hij voor de afdeling heeft gedaan. De eerste vrije stemming had tot resultaat dat Van der Zee 4, Jan Dijkstra 5 en enkele anderen 1 of 2 stemmen kregen. Herstemming tussen Van der Zee en Dijkstra. Uitslag Dijkstra 8, van der Zee 7. Alzo gekozen Dijkstra die de benoeming aanneemt.

Alvorens tot de rondvraag over te gaan wenst de voorzitter eerst enige beschouwingen over de afgelopen raadsverkiezingen te houden. In de eerste plaats wenst hij een woord van hulde te brengen aan degenen die het werk aan de verkiezing verbonden gedaan hebben. Dat de uitslag voor ons zo slecht is geweest heeft hem daar niet aan gelegen, want er is met ijver verspreid, geplakt enzovoort. Over het algemeen hadden de raadsverkiezingen voor onze partij goede resultaten, enkele gemeenten uitgezonderd, waarbij dan ook Weststellingwerf. De voorzitter zegt dat verschillende factoren er toe hebben meegewerkt dat onze fractie van 5 tot 3 geslonken is.

Vooreerst omdat ook in deze gemeente een bezuinigingspartij onder de naam Gemeentebelang meedeed. De voorzitter verdedigt dan de door de raadsfractie gevoerde politiek en zegt dat het de heren bezuinigers wel niet zal meevallen om belangrijk te bezuinigen. Met cijfers toont hij aan waar het geld in hoofdzaak voor gebruikt moet worden, dan blijft er niet veel over te bezuinigen, tenzij men op de lonen wil bezuinigen. Maar zal dat de moeite waard zijn, dan moeten die belangrijk verlaagd worden. Ook de partij Muurling^{NB3} heeft ons parten gespeeld, want met holle frases en vuile pamfletten hebben ze de keizers bewerkt, top op het allerlaatste ogenblik, waardoor ook geen tegenspraak meer mogelijk was. Ondanks verlies laten we de moed niet zinken, zullen we als er intensief gewerkt wordt over 4 jaar trachten de gelegen schade met interest terug te halen. Doch dan moeten de kiezers voortdurend op de hoogte gebracht worden van wat er voorvalt in de gemeenteraad. De voorzitter zegt misschien is het wel wenselijk om bij de behandeling van de begroting van volgend jaar dan de keizers door middel van een stroobiljet op de hoogte te houden. Openbare vergaderingen heeft niet veel zin, daar willen de mensen niet heen, tenzij er een 1^e klas spreker is en/of debat. Na nog enige algemene opmerkingen eindigt de voorzitter zijn beschouwingen onder applaus.

Bij de rondvraag vraagt Van Wendel dat hij wel enige opheldering zou willen hebben over de aflossing bij de controle van de gemeenteraadsverkiezing. Hij zou toen om 2 uur worden afgelost, doch is er nooit iemand geweest om hem af te lossen. De voorzitter zegt dat door verschillende omstandigheden die zaak is misgelopen. Hij hoopt echter, dat, als er weer verkiezingen zijn het dan beter in orde zal zijn. Want het is wel een ding van belang het controleren: niet alleen om lakse kiezers op te halen, maar ook om tegen te gaan dat de mensen door anderen beïnvloed worden hoe ze zullen stemmen. Een paar staaltjes daarvan worden geloof ik door Oosterhof verteld. Daarna niets meer aan de orde zijnde, sluiting.

Jac. Dijkstra, 2^e secretaris A. Veenstra, voorzitter

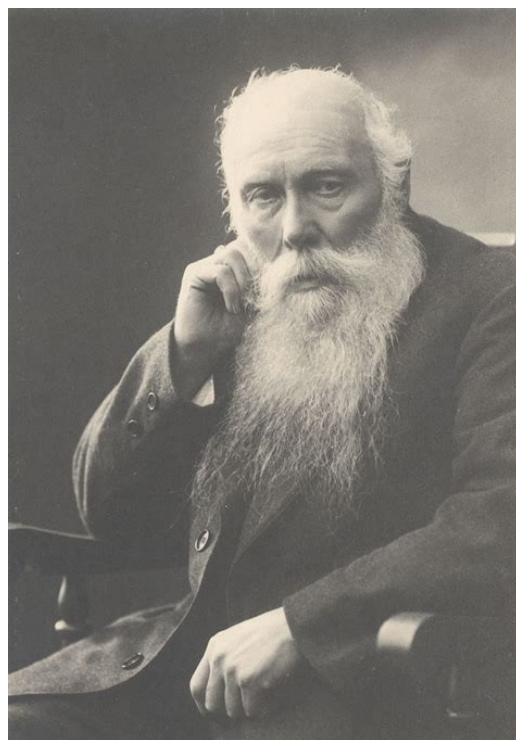
NB1 **Lourens Zandstra**

Grondlegger en voorzitter van SDAP-afdeling Leeuwarden, is geboren te Wolvega op 31 mei 1848 en overleden te Leeuwarden op 18 mei 1923.

Zandstra was enkele jaren lid van het partijbestuur (1895-1897) en kwam toen op tegen de door Willem Vliegen bepleite matiging in de eisen van het Landelijk Comité voor Staatspensioenering, dat pensioenering op 55-jarige leeftijd voorstond. In 1897 diende zijn huis als verkiezingsbureau tijdens de campagne van Pieter Jelles Troelstra. Deze werd in Leeuwarden en in Tietjerksteradeel gekozen voor de Tweede Kamer.

In december 1906 werd hij gemeenteraadslid van Leeuwarden en bleef dat tot 1923. In 1910 verkozen tot lid van Provinciale Staten werd hij in 1919 suppletoir lid van Gedeputeerde Staten tot 1923.

Hij werd op zijn zeventigste verjaardag onder andere gehuldigd met een redevoering van Troelstra en had in 1923 een grootse begrafenis.

NB2 **Weener Arbeidsgemeenschap en het congres van Hamburg**

De Tweede Internationale (ofwel "Socialistische Arbeiders-Internationale") was een internationale organisatie voor socialistische politieke partijen en vakbonden. De Tweede Internationale werd dertien jaar na de opheffing van de Eerste Internationale (1876) in Parijs opgericht op 14 juli 1889, naar aanleiding van de honderdste verjaardag van de bestorming van de Bastille. De oriëntatie was pacifistisch.

Het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog deed een hele reeks socialistische partijen afstappen van hun anti-oorlogsstandpunt. Zo stemden de Belgische socialistenvóór de oorlogskredieten. Alleen de bolsjewieken, de Hongaarse, Bulgaarse en Italiaanse sociaaldemocraten en de Socialistische Partij van de V.S. hielden vast aan de anti-oorlogsresoluties. Zij riepen in 1915 een conferentie van socialistische internationalisten bijeen in het Zwitserse Zimmerwald: die het einde bezegelde van de samenwerking tussen socialistenvan de linkervleugel (communisten) en van de rechervleugel (sociaaldemocraten).

De revolutionaire vleugel hergroepeerde zich vanaf maart 1919 in de Derde Internationale (Komintern). De rechervleugel raakte verdeeld. Uit de brokstukken ontstond een nieuwe Internationale, de "Weener Arbeidsgemeenschap" genaamd. Voor de Tweede Internationale (= Amsterdamse Internationale in de notulen) leek het gevaar te bestaan om leeg te lopen. Maar na een paar conferenties in Amsterdam en Bern en ten slotte het congres in Genève in augustus 1920, bleek dat het minder hopeloos was dan het leek. Het in 1919 in Amsterdam heropgerichte internationaal vakverbond IVV versterkte de positie van de Tweede Internationale. De overweldigende meerderheid van de bij het IVV aangeslotenen had sterke verwantschap met de Tweede Internationale.

De linkervleugel van de sociaaldemocratische beweging bleef streven naar een "internationale vereniging van het hele proletariaat". Dit werd aan het eind van 1922 geblokkeerd door het 4e Wereldcongres van de Komintern, dat de oproepen tot een brede en inclusieve internationale organisatie resoluut verwierp. Deze afwijzing leidde er toe dat de Weense Arbeidsgemeenschap en de Tweede Internationale in mei 1923, op het congres van Hamburg, hun onderlinge eenheid enigszins herstelden, onder de naam "Sozialistische Arbeiter Internationale" (S.A.I.).

Minister Colijn wil 300-miljoen gulden steken in uitbreiding van de vloot in Oost-Indië. Er komt een handtekeningactie en een grote betoging. De Vlootwet wordt door de Tweede Kamer verworpen.

De in 1923 gekozen leden van de gemeenteraad			
Groen, Hendrik – Wolvega {wethouder}	(?)	Muurling, Willem – Wolvega {wethouder}	(Lijst Muurling)
Hamers, Jan Titus Jozef – Idzard	(?)	Pape, Cornelis – Noordwolde	(V.D.)
Jong, Jan de – Wolvega	(?)	Posthumus, Willem – Wolvega	(S.D.A.P.)
Kok, Sjoerd – Munnekeburen	(V.D.)	Schaap, Beerend – Oldelamer	(?)
Kuperus, Hendricus – Blesdijke	(?)	Veen, Paulus van der – Noordwolde	(S.D.A.P.)
Kuperus, Jan – Steggerda	(?)	Veenstra, Andries – Wolvega	(S.D.A.P.)
Mooij, Jan – Noordwolde	(R.S.A.P.)	Vegt, Eise Johannes van der – Blesdijke	(?)
Mooij, Johannes – Noordwolde	(R.S.A.P.)	Visser, Siebe – Wolvega	(?)
		Wijbenga, Albert – Noordwolde	(?)

NB3 Willem Muurling

Willem Muurling werd in 1918 lid van het CHU en werd met voorkeursstemmen gekozen in de raad. Vier jaar later had hij zijn eigen partij (ja toen ook al!), Partij Muurling – een christelijke beweging voor arbeiders en boeren – opgericht en werd wethouder. Dit bleef hij tot 1934 toen hij werd afgezet vanwege de zaak Wardenier.

Muurling had geen goede verstandhouding met de SDAP en had het regelmatig aan de stok met Andries Veenstra. Dat hij niets moest hebben van de sociaaldemocratie blijkt ook uit stukken betreffende het voorstel van het raadslid Veenstra, overgenomen door het college van burgemeester en wethouders met uitzondering van wethouder Muurling, om de per 1926 ontslagen gemeentetimmermannen weer in dienst te nemen in verband met langdurige wachtgeldverplichting jegens hen.

De zaak Wardenier

In april 1934 had uitvinder Johannes Wardenier contact gezocht met wethouder Muurling om te proberen steun te verwerven om zijn brandstofloze motor in productie te brengen. Wardenier had alleen geld nodig om verder te kunnen met zijn plannen en Muurling was bereid hem te hulp te schieten. Hij wilde dan wel van Wardenier de verzekering dat de fabricage van de motor in Wolvega plaats zou gaan vinden. Uiteindelijk hoefde de gemeente geen geld in de plannen te steken: Wardenier kwam zelf met twee mysterieuze geldschietters

Ook de burgemeester is aanvankelijk geestdriftig. Burgemeester Maas vertrouwt dan op zijn wethouder. De gemeenteraad eiste vervolgens meer informatie over de betrokken geldschietters. Wardenier en Muurling weigerden echter nadere details te geven. Het scepticisme nam daarna toe en deskundigen trokken de werking van zijn revolutionaire ontdekking in twijfel. Daarna moest Wardenier zich melden bij burgemeester Maas van Weststellingwerf. Wardenier werd uit het niets voor gek verklaard en opgenomen in een psychiatrische inrichting in Groningen. De burgemeester noemde hem 'een geniale fantast'. Wethouder Muurling moest aftreden en maakte in Steenwijk een herstart als opticien.

Werk Werk Werk

door Jan Dirkzwager

De Partij van de Arbeid is van oudsher verbonden aan werkgelegenheid. Van het plan van de Arbeid, de Melkertbanen tot nu waarin investeren in werkgelegenheid als motor onder het verkiezingsprogramma ligt.

Investeren in werkgelegenheid, zeker in tijden van Corona, zodat mensen niet onnodig werkloos worden en de publieke sector wordt versterkt en ook de cultuursector kan overleven. Maar ook investeren in het bieden van zekerheid aan werknemers, fatsoenlijk werk, tegen eerlijke betaling. Daarbij zal het minimumloon omhoog moeten. En ja, dat zal zeker niet direct gerealiseerd zijn.

In de Volkskrant zag ik een terechte vraag van iemand die vroeg of een hoger minimumloon ook betekende dat men meer inkomen zou krijgen. Nu wordt het inkomen aangevuld met huur- en zorgtoeslagen, zodat men de rekeningen kan betalen. Met een hoger minimumloon is dat misschien niet meer nodig en leidt het mogelijk niet direct tot een hoger besteedbaar inkomen. Maar vooreerst zorgt het wel voor meer zekerheid. Dat elke euro die je extra verdient niet wordt gekort op de toeslagen! Een einde aan die onzekerheid is ook winst.

Daarbij komt dat de overheid bij aanbestedingen niet meer alleen naar de prijs kijkt, maar ook naar de kwaliteit van werk. Een efficiënte overheid kan leuk zijn, maar niet over de rug van werknemers. Efficiency is soms goedkoop, maar kan ook duurkoop zijn. De zorg die uiterst efficiënt is ingeregeld, loopt bij de minste geringste calamiteit tegen haar grenzen aan. Werknemers worden overbelast, wachtlijsten ontstaan en het hele raderwerk komt tot stilstand. Gezondheidsverlies bij werknemer, maar ook bij patiënten die niet geholpen kunnen worden. Duurzaamheid is dan ook de richting die de PvdA inslaat. Niet alleen op het gebied van werk, maar ook op het gebied van milieu.

Maar terug naar Werk, werk, werk.

Lokaal vinden er diverse initiatieven plaats zoals de basisbaan in Groningen. Al bij de oprichting van de PvdA werd gepleit voor een recht op arbeid. De economen Kees Mosselman en Joan Muysken pleiten in "Socialisme en Democratie" voor de basisbaan als instrument in de Participatiewet. Zij stellen het volgende: "Recht op werk – een baangarantie – betekent dat de overheid werk organiseert voor iedereen die bereid is tegen het minimumloon bij de overheid een baan te aanvaarden. De extra banen die hiervoor nodig zijn worden dus geschapen in de collectieve sector en staan bijvoorbeeld ook open voor mensen die nu werkloos zijn, maar geen uitkering hebben.

De baangarantie is vooral bedoeld als buffer om mensen tegen werkloosheid te beschermen bij economische tegenslag, maar biedt ook ruimte om mensen die de stap naar de reguliere arbeidsmarkt niet kunnen zetten, een permanente werkplek te bieden. Het minimumloon vormt de bovengrens (en benedengrens) van de beloning. Dat is om te bevorderen dat als de economie aantrekt werknemers die dat kunnen, zullen doorstromen naar andere banen binnen de economie. Daarnaast zorgt het minimumloon ervoor dat een baangarantie betaalbaar is en niet leidt tot

verdringing op de arbeidsmarkt. Bij een aantrekkende economie zal de beloning van laagwaardige arbeid hoger worden dan het minimumloon, waardoor vacatures zullen worden vervuld”.

Een gelijkenis met de Melkertbaan? Jazeker. Niet voor niets stellen deze economen dat het project van de Melkertbanen niet is mislukt, zoals ten onrechte vaak wordt gesuggereerd. De uitvoering hiervan is vastgelopen op politieke onwil om het project consequent door te zetten. Doordat tijdens de uitvoering telkens andere eisen werden gesteld aan de aard van de Melkertbanen en de financiering ervan werd beperkt, is het project uiteindelijk gestrand.

Werk, werk, werk, een baangarantie voor een ieder die dit wil. Zonder de niets toevoegende en soms vernederende tegenprestatie. Immers ieder mens heeft recht op zinvol werk met een fatsoenlijke beloning. De grondslag voor deze gedachte ligt in het recht op arbeid en het gelijkheidsbeginsel, beide verankerd in het Handvest voor de Grondrechten van de EU. In onderlinge samenhang bezien kan daaruit een verplichting van de overheid worden afgeleid om een werkgelegenheidsbeleid te ontwikkelen dat mensen gelijke kansen biedt op het vinden en behouden van werk waarin zij zich individueel en maatschappelijk kunnen ontplooiën. Deze fundamentele rechtsbeginselen grijpen terug op het belang van werk voor iedereen.

Werk stelt mensen niet alleen in staat om in hun levensonderhoud te voorzien, waarbij adequate beloning overigens soms een probleem kan zijn, maar biedt ook mogelijkheden om te komen tot zelfontplooiing en sociale integratie. Participatie in werk is centraal voor ieders identiteit en maatschappelijk functioneren — hardnekkige inactiviteit bevordert sociale uitsluiting. Daarnaast is het van belang dat de banen van goede kwaliteit zijn, bijdragen aan het maatschappelijk nut en niet vernederend of stigmatiserend zijn. De politiek moet erkennen dat pech bestaat en mensen met behoefte aan sociale zorg niet neerzetten als klaplopers.

Paragraaf 1.2 van het verkiezingsprogramma luidt als volgt:

Betekenisvol werk voor iedereen

Goed werk is de basis van een goed leven. Het biedt inkomen en toekomst. Het is plezier hebben met je collega's. En het biedt de mogelijkheid om je in, naast en via je werk te blijven ontwikkelen. Goed werk is daarom altijd belangrijker dan financieel gewin op korte termijn. Teveel mensen willen dolgraag meedoen, maar staan aan de kant. In de economie van morgen doet iedereen mee. Volledige werkgelegenheid is en blijft het doel, met de zekerheid van een fatsoenlijk inkomen. Of het nu in de marktsector is of bij de overheid. Teveel mensen missen waardering voor het belangrijke werk dat zij voor ons doen. Teveel mensen zitten ongewild thuis. Teveel werk dat van waarde is, blijft liggen. Laten we werk waarderen om de bijdrage aan de samenleving, ook als de markt er niet voor wil betalen. Dat kost geld, maar het levert de samenleving uiteindelijk meer op.

Met andere keuzes is een economie mogelijk waarin iedereen betekenisvol werk kan doen. We kiezen voor vertrouwen, perspectief en ruimte in plaats van registraties, controles en afvinklijstjes. We kiezen voor werk in plaats van uitkeringen. Dat is de keuze dat iedereen ertoe doet.

Daarom Partij van de ARBEID

Columns Leen Hoffman

Sinds kort is Leen Hoffman onze afdeling komen versterken. Leen is geboren in 1943 en opgegroeid in Willemsoord. Zijn voorouders waren kolonisten van de Maatschappij van Weldadigheid die je kunt zien als een voorloper van de latere werkverruiming. Na zijn HBS-tijd werkte Leen een jaar op de afdeling Bevolking van de gemeente Steenwijk, maar besloot toen economie te gaan studeren in Groningen. Hij wilde meer weten over hoe de maatschappij in elkaar zit en door welke machten zij bestuurd wordt, om vervolgens zijn steentje te gaan bijdragen aan een betere wereld. In die tijd werd hij tevens actief in de FJG, de jongerenorganisatie van de PvdA.

Leens' loopbaan als econoom begon in 1969 bij het Nederlands Economisch Instituut. In 1971 werd hij hoofdredacteur van het vakblad Economisch Statistische Berichten. Vervolgens kwam hij terecht bij de Sociaal-Economische Raad (SER) en daarna in diverse beleids- en leidinggevende functies bij Arbeidsvoorziening. De laatste drie jaar van zijn betaalde arbeid bracht hij door bij de Raad voor Werk en Inkomen. Naast zijn werk was hij politiek actief in de PvdA, onder meer als lid van het Openbaar Lichaam Rijnmond en als raadslid in Capelle aan den IJssel.

Na zijn pensionering in 2007 bleef Leen actief op zijn vakgebied. Sinds 2015 is hij Fellow bij de Wiardi Beckman Stichting. In die hoedanigheid schreef hij het boek 'Waar is Arbeid gebleven?', over het werkgelegenheidsbeleid van SDAP en PvdA. Leen is lid van de werkgroep Arbeid van de WBS en neemt deel aan het Netwerk Economie van de PvdA. Verder ventileert hij regelmatig zijn mening over economische en arbeidsmarktaangelegenheden in de vorm van columns en artikelen.

Zie ook zijn Website: <https://leenhoffman.jimdofree.com/>

Ook ervaring zonder diploma's is goud waard

door Leen Hoffman, 7 september 2020

Corona doet de arbeidsmarkt geen goed. De werkloosheid zal toenemen. Vooral jongeren, lager opgeleiden en flexibele arbeidskrachten worden de dupe. Uit een recente publicatie van het Centraal Planbureau (CPB) blijkt dat het functioneren van de arbeidsmarkt fors zal veranderen ¹. En dat zal slecht zijn voor de economische groei en dus voor het persoonlijk inkomen. Maar er is meer aan de hand.

Het CPB schrijft dat niet, maar uit zijn publicatie kun je afleiden dat het arbeidsmarktbeleid eigenlijk al jarenlang tekort schiet. Opeenvolgende kabinetten hebben de problemen van de flexibilisering niet kunnen en misschien niet willen oplossen. Prachtige adviezen van de SER, het SCP (Sociaal-Cultureel Planbureau), WRR (Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid) en meest recent van de Commissie Regulering Werk (Commissie Borstlap) kregen bij verschijning veel politieke aandacht, maar daar bleef het voornamelijk bij. En nu zitten we met de brokken. Het slecht functioneren van de arbeidsmarkt ligt echter niet alleen aan het arbeidsmarktbeleid, maar ook aan het onderwijsbeleid en aan de wijze waarop werkgevers, zowel in de private als de publieke sector, daarmee omgaan.

¹ CPB, Langdurige effecten van de coronacrisis voor de arbeidsmarkt, Den Haag, augustus 2020.

Gebruikmakend van wetenschappelijke analyses komt het CPB tot een aantal onrustbarende conclusies. Mensen die lang werkloos zijn of eerder werkloos zijn geweest raken hun vaardigheden en kennis kwijt. Dit geldt ook voor studenten die studievertraging oplopen en na hun opleiding niet meteen werk vinden. In economische termen: er gaat menselijk kapitaal verloren. Dat komt mijn inziens vooral door de manier waarop de arbeidsmarkt hiermee omgaat. Kennis en vaardigheden raak je namelijk niet zo maar kwijt en deze zijn in korte tijd weer paraat. Het echte probleem is dat de arbeidsmarkt lijdt aan vooroordelen: je bent al enig tijd werkloos, dus er zal wat met je aan de hand zijn.

Tijdens de coronacrisis blijkt dit bijvoorbeeld uit de wijze waarop medisch en verzorgend personeel wordt geworven. Mensen die niet over de juiste papieren beschikken, maar bijvoorbeeld al jaren mantelzorgers zijn, mogen de vacatures niet vervullen. Vluchtelingen met een artsenopleiding moeten genoeg nemen met een baan als schoonmaker. Dit probleem speelt overigens al langer en geldt niet alleen voor de zorgsector. Ik kende een vluchteling uit Iran met een ingenieursopleiding, die vanwege zijn kennis prachtig werk verzetste voor een lokale omroep, maar geen passende baan kon vinden. Veel verenigingen functioneren prima door bestuurders die hun kennis en ervaring door gebrek aan het goede diploma niet bij een werkgever mogen toepassen. Omdat er geen goede methodiek bestaat om opgedane ervaring en vaardigheden van werkzoekenden snel en voor werkgevers acceptabel te waarderen blijven vacatures onnodig onvervuld. Zelfs in de crisistijden van corona.

Deze problematiek speelde ook al in de jaren negentig. De arbeidsvoorzieningsorganisatie wilde de kennis van scholingsdeskundigen van de arbeidsbureaus en van de praktijkopleiders van de centra vakopleiding beschikbaar stellen om niet alleen diploma's, maar ook opgedane ervaring en vaardigheden van werkzoekenden te waarderen. De centra waren succesvol: binnen twee jaar behaalde 80% van hun cursisten een startkwalificatie (mbo-niveau 2). Het initiatief werd gesmoord door het Ministerie van OCW. Dit ministerie had geen fiducia in die kennis. Dit bleek duidelijk toen de centra vakopleiding werden opgeheven en hun activiteiten werden overgenomen door de roc's. Veel praktijkopleiders werden daarna ontslagen omdat ze - ondanks hun succes - niet over de vereiste diploma's beschikten.

Veel lijkt er sindsdien niet veranderd. Toch bestaat er allang een methodiek om kennis en vaardigheden te waarderen: Erkenning Verworven Competenties (EVC). Omdat zowel werknemers als werkgevers hiermee ontevreden zijn, liet de EVC Adviesraad, bestaande uit sociale partners, en de Ministeries van SZW, OCW en EZK door 100% Service Consultants een onderzoek doen met als doel het gebruik van EVC te versterken. De aanbevelingen in het vorig jaar verschenen rapport liegen er niet om. EVC is in zijn huidige vorm te ingewikkeld en te veel afgestemd op onderwijsstandaarden ². Deze zijn "te abstract, passen niet bij de context van de baan of zijn niet actueel". Ruim een jaar na verschijning lijkt het rapport voor kennisgeving aangenomen.

Het wordt tijd dat opgedane kennis en ervaring van werkzoekenden op een adequate manier worden gewaardeerd en dat werkgevers inzien dat ook zonder diploma geschikt personeel is te vinden. Misschien kan de coronacrisis de doorbraak worden naar dit verborgen goud?

² Hanneke Kunst en Maaïke van Rooden, Naar een EVC met meer slagkracht op de arbeidsmarkt. Een onderzoek naar de klantreis van werknemers en werkgevers bij het gebruik van EVC, Den Haag. Januari 2019.

Gemeenteraad

Op de ledenvergadering van 11 november jongstleden is met algemene stemmen besloten om de komende gemeenteraadsverkiezingen opnieuw in te gaan met Sociaal Duurzaam Weststellingwerf. Volgend persbericht is naar de pers gegaan.

PvdA leden unaniem achter voortzetting samenwerking binnen Sociaal Duurzaam Weststellingwerf

Woensdagavond 11 november zijn de leden van de PvdA voor het eerst bij elkaar geweest in een digitale ledenvergadering. Voor de leden die nu uit huis vergaderden was het belangrijkste onderwerp de vraag of de PvdA als een zelfstandige lijst aan de gemeenteraadsverkiezingen 2022 mee zou doen.

Na een uitgebreide en vruchtbare discussie hebben de leden unaniem besloten door te gaan met SDW (Sociaal Duurzaam Weststellingwerf). De PvdA'ers zien veel van hun programmapunten terug in SDW en vinden dat de fractie van SDW deze in de gemeenteraad helder en duidelijk over het voetlicht brengt.

De brede samenwerking binnen SDW is voor de PvdA het antwoord op de versnippering die de lokale politiek steeds onoverzichtelijker maakt.

Het bestuur van de PvdA Weststellingwerf

Zoals bekend kreeg de SDW-fractie tot voor kort bij vrijwel al haar voorstellen tegenwerking van de meerderheid in de raad. Begin december werden voor het eerst enkele voorstellen overgenomen. Eén zwaluw maakt nog geen zomer, maar het is wel es prettig dat de negatieve bejegening uitblijft.

WOLVEGA

Leeuwarder Courant
9 dec. 2020

Regenwater voor spoelen toiletten

Het college van Weststellingwerf onderzoekt of regenwater kan worden gebruikt voor het doorspoelen van toiletten. Wethouder Mariska Rijkers wilde maandagavond wel de motie van de oppositie overnemen. SDW, GroenLinks en D66 stelden dat er per persoon per jaar meer dan 12.000 liter drinkwater door het toilet wordt gespoeld en dat vinden ze zonde. De wethouder onderzoekt of er opvangreservoirs kunnen komen bij gemeentelijke gebouwen en openbare basisscholen.

WOLVEGA

Leeuwarder Courant
9 dec. 2020

Tarieven zwemmen en sport blijven gelijk

De tarieven van zwembaden en sportaccommodaties blijven van 2021 tot 2024 in Weststellingwerf ongewijzigd ten opzichte van 2020. De fractie van SDW had daarvoor samen met D66 en GroenLinks gepleit. 'Verschillende inwoners zitten door de coronacrisis in een moeilijker financiële situatie en derhalve zien we geen reden om op dit moment de tarieven te verhogen.' B en W nemen dit voorstel over en hopen dat het gelijk blijven van de tarieven mensen stimuleert om te gaan of te blijven sporten.

Jaarverslag 2018-2019 Ombudsteam Weststellingwerf PvdA

door Teun Stoker, Steggerda, 26 augustus 2020

In 2018 is besloten het Ombudsteam Weststellingwerf voort te zetten onder de vleugels van de PvdA-afdeling. De Stichting Ombudsteam Weststellingwerf is op 25 juni 2018 opgeheven en het batig saldo is overgemaakt naar de afdelingskas. De vaste kosten, bestaande uit het abonnement op een mobiele telefoon, drukken voortaan op de PvdA-begroting. In de afdelingsvergadering wordt terugkoppeling gegeven van de Ombudsteam activiteiten.

Bekendheid

In 2018 is nog een advertentie geplaatst waarmee op het bestaan van het Ombudsteam gewezen wordt. De praktijk is dat meldingen alleen binnenkomen via mond tot mond reclame. En verder doordat leden van ons actief zijn binnen maatschappelijke organisaties, zoals bijvoorbeeld een Voedselbank en via die kanalen mensen naar ons door verwijzen.

2018

In 2018 zijn er 4 meldingen binnengekomen, waarvan 2 problemen met de gemeente. Eén betreffende onduidelijkheid over steeds wisselende bijstandsuitkeringen en verrekeningen en een beschuldiging van het verstrekken van onjuiste informatie. Beide zijn naar tevredenheid opgelost. Verder is ondersteuning verleend met een aangifte IB, met als resultaat een mooie teruggave en kwijtschelding van waterschapsbelasting. De laatste casus betrof ondersteuning bij het indienen van een bezwaarschrift betreffende een UWV keuring. Dit resulteerde uiteindelijk in een afkeuring > 80% door het UWV, met ook nog eens een nabetaling door het UWV, vanwege een herziening van de uitkering met terugwerkende kracht.

2019

In 2019 is er sprake van één casus. Ook nu weer een afkeuringskwestie met het UWV. Namens cliënt een bezwaarschrift ingediend en ondersteund tijdens de hoorzitting. Ook nu weer een gunstige uitslag voor de cliënt, hetgeen zorgde voor een tevreden klant.

In een aantal gevallen leidt de ondersteuning ertoe dat de cliënt later nog wel eens weer contact op neemt voor een advies.

Werkwijze

De werkwijze van het Ombudsteam Weststellingwerf is als volgt:

- Een aanvraag om hulp komt binnen bij de coördinator.
- Op basis van de probleemstelling wijst hij de casus aan een team toe.
- Dit team, doorgaans bestaand uit twee personen, maakt een afspraak met de hulpvrager en probeert het probleem, samen met de hulpvrager, op te lossen.
- Voor een eenduidige vastlegging wordt een formulier gebruikt voor het verwerken en opslaan van de gegevens en de voortgang van de behandeling van de casus.
- De beheerder wijst een casusnummer toe. Na afronding van de casus wordt het ingevulde formulier naar de beheerder gestuurd, die deze gegevens vervolgens vastlegt in de landelijke database PvdA.

Samenstelling PvdA Ombudsteam

- Agnes de Boer, Juridische zaken
- Jan Driesse, Fiscale zaken, wonen & bouwen, bestemmingsplannen
- René de Klein, Financiën, juridische zaken, uitkeringen, ICT & bestuurszaken
- Annemarie Menger, Juridische zaken
- Wicher Patje, WMO, Zorg en bestuurszaken
- Onno van Praag, Gezondheidszorg & Jeugdzorg
- Teun Stoker, Huurzaken, Arbowetgeving, subsidies en uitkeringen, fiscale zaken, tevens coördinator en beheerder van de database
- Trijntje Stoker, Onderwijs en P & O
- Rikus de Vries, Wonen en bouwen, financiën en fiscale problemen
- Henk Woudstra, Sport, P & O en secretariaat

Ombudsteam PvdA Weststellingwerf - Telefoon: 06 36 30 37 33

Voornemens 2021

9 februari

Vandaag even stilstaan bij de oprichting van de partij, 75 jaar geleden, als voortzetting van de vooroorlogse Sociaal-Democratische Arbeiderspartij (SDAP), de Vrijzinnig Democratische Bond (VDB) en de Christelijk-Democratische Unie (CDU).

De PvdA wilde een 'doorbraakpartij' zijn. Mensen moesten niet meer volgens 'scheidlijnen en verzuilde structuren van vóór 1940' kiezen op basis van sociale klasse of religie, maar op basis van 'gemeenschapszin en saamhorigheid van de Nederlandse bevolking'. Dit idee was tijdens de Tweede Wereldoorlog gevormd toen sociaaldemocraten, christendemocraten en liberalen samenwerkten in het verzet tegen de Duitse bezetting.

17 maart: verkiezingen Tweede Kamer

Hieraan vooraf gaan we weer actief campagne voeren.

18 maart: ALV

Een korte voorjaarsvergadering in Wolvega met aansluitend een thema-discussie. Zo mogelijk openbaar, anders via zoom. Thema nader te bepalen.

April of daaromtrent

Samen met PvdA afdeling Ooststellingwerf en gaan we onderzoeken wat de provincie Fryslân kan betekenen voor de Stellingwerfen.

1 Mei: tuinfeest

We verheugen ons er op weer es 1 mei te vieren! Hopelijk mogen we in die tijd weer vrij rondlopen. De tuin is al geregeld.

Najaar

Aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen waaraan we weer gaan meedoen met SDW, Sociaal Duurzaam Weststellingwerf. Ons motto: bundel de krachten, versterk het sociale en duurzame gezicht van de gemeente.

10 November: ALV

met openbare thema-discussie in Noordwolde.

December: Rooie Rakker

Publicatie van ons afdelingsblad en oudejaarsbezoek aan alle leden.

NOT EVERYTHING IS CANCELLED

SUN IS NOT CANCELLED

SPRING IS NOT CANCELLED

RELATIONSHIPS ARE NOT CANCELLED

LOVE IS NOT CANCELLED

READING IS NOT CANCELLED

DEVOTION IS NOT CANCELLED

MUSIC IS NOT CANCELLED

IMAGINATION IS NOT CANCELLED

KINDNESS IS NOT CANCELLED

CONVERSATIONS ARE NOT CANCELLED

HOPE IS NOT CANCELLED